

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, MDCCXVIII

Casus III. Argumentum. Donato donatione inter vivos Jurepatronatus ab ultimo de familia Fundatoris, si iste vergat ad inopiam, an Ecclesia teneatur ei præstare alimenta: Et si tam donans, quam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

de dicta familia, quod Nobiles praesentaverint cum horum scientia, & patientia, & privative quoad eos, quodque ipsi Ignobiles praesentaverint, & eorum presentationes fuerint rejectae, prout requiritur ad effectum excludendi ratione subsecutae observantiae Ignobilem de eadem familia a presentatione in futuris vaccinationibus Beneficii. Card. de Luc. de jurepatr. disc. 35. num. 7., & in terminis Rot. decis. 103. num. 17. par. 13. rec., & in dicta Mediolanen. Prioratus super dubio Ignobilium 19. Novembris 1703. §. Nec etiam coram Eminentiss. Scotto.

Minusque sustineri valet eadem donatione Jurispatronatus facta a Cajo, quoad illam vocem donatam a Titio eis de dicta familia, haec enim vox post donationem amisit qualitatem hereditariam, & transmissibilem ad quoscumque, & assumptit qualitatem gentilitiam, adeo ut existentibus eis de familia non potest titulo donationis in extraneum transferri.

13 Siquidem donante Compatrono suam vocem, seu ratam alteri Compatrono, haec propter individuitatem Jurispatronatus consolidatur cum altera voce Compatroni donatarii, & hujus induit naturam, cum quodlibet augmentum sequatur naturam subjecti principalis, cui facta est augmentatio, & regulatur secundum naturam, & qualitatem ejusdem rei principalis, juxta consil. Soccin. sen. 153. num. 10. vers. confirmatur volum. 2. & conf. 67. num. 6. volum. 4. Bellon. de jur. accrescen. cap. 9. q. 43. & 44. per tot. Rot. in Gerunden, Prioratus super reservatis 14. Decembris 1703. §. Prout neque coram Reverendiss. Molines, & in Tridentina beneficiorum 20. Junii 1712. §. Fortius coram R. P. D. Ansaldo superius impress. Par. I. Can. VI. Cas. II. num. 14. Immo donatio 14 haec facta a Titio sua rate, & vocis eis de dicta familia non est propriè donatione, sed potius remissio Juspatronatus, per quam efficitur, ut solum illi de familia possint validè presentare, juxta Gloss. in Can. XVIII. verb. liberaliter contulisset ibi: Verius videtur, quod haec non erat vera donatione, quia uterque istorum fratrum erat verus Patronus in solidum &c. & ideo nihil dedit in veritate, sed concessit fratri tantum liberam ordinationem Ecclesiarum, ut ipse solus posset presentare. Lambertin. de

jurepatr. lib. 1. par. 2. q. 1. art. 12. num. 1. 7. & 8.

15 Neque obstat, quod una rata Jurispatronatus possit esse gentilitia, & altera hereditaria, hoc enim procedit in casu quo adsit diversitas personarum, seu linearum, juxta Card. de Luc. de jurepatr. disc. 35. num. 10. Rot. decis. 798. coram Merlin. Secus quando consolidatur in una, eademque familia, & in eisdem personis possidentibus alteram vocem, seu ratam Jurispatronatus, ut docet Rot. decis. 446. num. 10. coram Roxas, & decis. 667. n. 13. & seq. par. 18. tom. 2. rec.

ARGUMENTUM.

Donato donatione inter vivos Jurepatronatus ab ultimo de familia Fundatoris, si iste vergat ad inopiam, an Ecclesia teneatur ei praestare alimenta; Et si tam Donans, quam Donatarius sit pauper, quis eorum sit preferendus?

S U M M A R I U M.

- 1 Jus alimentorum est unus ex fructibus jurispatronatus.
- 2 Translato titulo donationis jurepatronatus in extraneum, an in eum censeatur translatum jus, & usus alimentorum, & num. 9. & 10.
- 3 Donato jure presentandi pure, & simpliciter, aut cum clausulis tantum, solum, non transit in Donatarium jus alimentorum.
- 4 Jus alimentorum transit in Patronum extraneum.
- 5 Donatarius jurispatronatus an, & quando alere teneatur Donatorem, & nu. 16.
- 6 Donatarius jurispatronatus si deleret Arma, & Insignia Patroni donantis ab Ecclesia, esset privandus donatione.
- 7 Ecclesia Patronalis tenetur alere ultimum de familia inopem donantem jurispatronatus, & quarè? Vide ibi. Limita, ut num. 8.
- 9 Jus alimentorum extinctis omnibus de familia Fundatoris, transit in extraneum titulo donationis jurispatronatus causa mortis.
- 10 Sed non transit titulo donationis jurispatronatus inter vivos factæ ab ultimo de familia, isto adhuc vivente, & quarè? Vide n. 11. Amplia, ut n. 12. & 13.

Dō-

- 14. Donanti non est licitum actum donationis perfectum alterare, permisum tamen est ei verba donationis, obscura, & dubia declarari, ut num. 15.
- 17. Si tam Donans, quam Donatarius jurispatronatus sit pauper quis eorum sit preferendus in perceptione alimentorum? Vide ibi, & num. 18.
- 19. Futura alimenta cedi, & renunciari nequent.

C A S U S III.

Ultimus de familia, cui reservatum fuit à Fundatore Jurispatronatus Ecclesie A. donavit donatione irrevocabili inter vivos de consensu Ordinarii idem Jurispatronatus cuidam extraneo. Post completa hanc donationem decursu temporis absque propria culpa, solum ob instabilitatem hujus vitae, in qua homo nunc divitiis extollitur, nunc paupertate deiicitur, devenit ad maximam egestatem, & cum supradicta Ecclesia Patronalis, deductis sibi, ejusque Rectori necessariis, superabundantes haberet redditus, pettit ab ea, seu ab eius Rectore alimenta. Quæro an ipsa Ecclesia, seu ejus Rector in hoc casu teneatur illum alere?

Cui respondendum videtur negativè. Ultimus namque de familia Fundatoris per donationem hanc Jurispatronatus favore extranei se spoliavit veste nuptiali, quia comparere possit coram Ecclesia, petendo ab ipsa alimenta, videlicet Jurepatronatus, & ea induit extraneum Donatarium efficiendo illum Patronum. Unde Ecclesia potius tenebitur hunc extraneum Donatarium in casu inopie alicui, non verò ultimum de familia, qui amplius non est Patronus, ex ratione, quia cum jus alimentorum sit unus ex fructibus, & quidem principalis Jurispatronatus, juxta Innocent. in rubrica de jurepatr. num. 3. Abb. in cap. præterea de jurepatr. Rocch. de Curt. eodem tract. verb. Et utile, Pax Jordan. tom. 2. lucubrat. lib. 10. tit. 7. num. 487. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 5. n. 1. Card. de Luc. de jurepatr. in Summa n. 137. 2. translato titulo donationis Jurepatronatus in extraneum, ad eum quoque transfertur jus, & usus alimentorum in casu inopie, sicuti in eundem transferuntur alii fructus Jurispatronatus, nimurum jus processionis, jus præsentandi, & jus defen-

Pars II.

dendi Ecclesiam, de quibus diximus Par. I. Can. I. & II. Can. IV. & V. Abb. ubi supra in d. cap. præterea de jurepatr. n. 11. Carol. Antoni. de Luc. ad Ventrigl. par. 2. annot. 1. §. 4. num. 3. Rot. in Salernitana alimentorum 12. Januarii 1712. coram Eminentiss. Scotto superius impress. Par. I. Can. III. Cas. III. num. 15. Quicquid secus 3 esset si donaretur jus præsentandi purè, & simpliciter, vel cum clausulis taxatibus tantum, solum, tunc certò equidem non transferretur in Donatarium jus alimentorum, ut bene adverbit Roch. de Curt. de jurepatr. verb. Et utile n. 1. ibi. Et nota, quod tale jus alimentorum non poterit Patronus retento jurepatronatus alienare. Lambentin. eod. tract. lib. 3. qu. 3. art. 15. num. 7. R. P. D. meus Petra in Comment. ad Constit. Apostolic. Conf. 7. Gregorii IX. to. 2. pag. 541. num. 27. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 14. num. 20. Van. Expen. jus Eccles. par. 2. tit. 25. cap. 6. n. 8.

Nihil obstante, quod præfatus Donatarius sit extraneus, & non de sanguine Fundatoris, quia hodie est opinio inconcussa S. Roti in dicta Salernitana alimentorum ubi supra impressa, quod jus alimentorum transeat etiam in extraneum, quam Ego quoque amplexus fui Par. I. Can. III. Cas. III. num. 5. ubi remisivè me habui ad Tractatum de Controv. Patron. D. Advocati Pitonii, coactus ex obsequio, & reverentia naturaliter debita proprio Magistro, qui de ea mihi prohibuit formiter pertractare, sicuti in multis aliis simile infortunium infeliciter passus fui.

Sed hæc alimenta ultimus de familia donator in ea paupertate constitutus, potius videtur petere, & consequi deberet ab ipso met extraneo donatario Jurispatronatus, cum sit proprium debitum donatarii alicui donatorem pauperem juxta Glos. in l. fin. C. de revoc. don. verb. voluerit, Surd. de alimen. tit. 1. quæst. 48. num. 1. Leoncil. de Privil. Pauper. par. 2. Privil. 92. num. 1. R. P. D. Petra ubi supra num. 24. Cutell. de donat. tract. 2. disc. 1. spec. 8. n. 2 f. tom. 2. Adeout si recusaret hæc alimenta præstare ob ingratitudinem privaretur 6 donatione Jurispatronatus, sicuti ratione ingratitudinis eadem donatione privaretur, si insignia, vel arma Patroni donantis in re donata existentia abraderet, vel

Pp. dele-

deleret in spretum ejusdem Patroni Duran. decis. par. 3. cap. 3. num. 16. tom. 2. igitur si adest alius, qui tenetur alere ultimum de familia sequitur, huic multo minus competere ullam actionem contra Ecclesiam, quæ non tenetur alimenta præstare Patrono egeno, quando ipse habeat unde vivere possit aliunde, juxta superioris firmata Part. I. Can. III. Cas. I. num. 1. §. Tertio, quibus addo Leoncil. ubi supra privil. 312. num. 9.

7 Hæc omnia primo aspectu ingerere videntur aliquam difficultatem, sed eis non obstantibus re mature perpensa, censio in hoc casu Ecclesiam Patronalem, sive ejus Rectorem teneri de superfluis redditibus alere ultimum de familia ad inopiam redactum, cum enim in ipso conservatur sanguis benemeritus fundatoris, à quo Ecclesia accepit suum esse, & omnia bona quæ possidet; Congruum, & rationabile est non solum ratione generalis obligationis, qua tenetur Ecclesia fructus superfluos generaliter in Pauperum alimoniam erogare, verum etiam ratione specialis, & antidoralis obligationis, juxta quam beneficienti benefacere debemus, quod eadem Ecclesia ultimum de familia fundatoris fortunæ bonis destitutum fame perire non permittat, sed alat, & nutriat, ceterisque pauperibus, qui non sunt de sanguine Fundatoris, quo usque vivit, præferat, ut disponitur in Can. Quicumque de quo Part. I. Can. III. & docent communiter Doctores ibi lato calamo in Commentario cumulati: Excepto casu quo ipse commisisset aliquid delictum, & ingratiitudinem Ecclesiam ex gr. dilapidasset hujus bona, vel ejus Rectorem necasset, tunc enim Ecclesia non teneretur eum alere, sed privandus esset jure alimentorum eo modo, quo filius ob ingratiitudinem alimentis privatur Paul. de Cidad. de jurepat. par. 6. art. 4. num. 164. Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 32. num. 6. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 4. num. 20. ibique Carol. Anton. de Luc. num. 3. R. P. D. meus Petra in Comment. ad Constat. Apostolic. Constat. 7. Gregor. IX. tom. 2. pag. 541. nu. 31. Immo etiam in casu, quo ultimus de familia donaret, & renunciaret juspatronatus ipsimet Ecclesiæ Patronali, adhuc hæc, licet efficeretur libera teneretur ad illum alendum in casu inopiaz, & non censeretur donatum jus alimentorum Lambertin. de jurepat. lib. 3. q. 3. art. 13. num. 3. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 4. num. 21. Et in hoc sensu censio procedere sententiam eorum, de quibus dicto Canone III. Cas. III. num. 4. docentium jus alimentorum non transfire in extraneos

lius mortem, & donationem jurispatronatus ab eodem factam inter vivos. Certum est, quod titulo donationis jurispatronatus causa mortis extinctis omnibus de familia Fundatoris, unà cum jurepatronatus transeat in hæredem extraneum, etiam jus alim entorum tamquam illius fructus, juxta opinionem dç qua Part. I. dicto Can. III. Cas. III. num. 5. hodie admissam à Sac. Rota in dicta Salernitana alimentorum, alias juspatronatus in sua creatione integrum quoad omnes fructus continuaret diminutum, & non integrum in hæredibus, quod esset absurdum, ut optimè ponderat eadem Sac. Rota in dicta Salernitana impressa ubi supra nu. 19. 10 At verò titulo, & vigore donationis jurispatronatus inter vivos factæ ab ultimo de familia; isto adhuc vivente non transit in donatarium jus alimentorum, sed hoc tamquam cohærens personæ ultimi de familia remanet apud ipsum durante hujus vita, sicuti remanet apud ipsum jus honorificientiæ Vanespen. jus Eccles. par. 2. tit. 25. cap. 7. num. 33., nec venit in generali donatione jurispatronatus, nec umquam censetur donatum nisi de eo sit facta specialis mentio Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 32. num. 13. Gratian. discept. 177. num. 11. tom. 1. Carol. Anton. de Luc. ad Gratian. discept. 552. nu. 8. Olea de cession. jurium tit. 3. quæst. 8. num. 28. Carol. Anton. de Luc. ad Oleam quæst. 99. num. 8. Galerat. de renunciat. lib. 1. cap. 4. num. 123. Giurb. in consuetud. Messanen. cap. 7. gloss. 15. par. 1. num. 21. Castill. de alimentis cap. 69. num. 8. lib. 8. Palm. alleg. 164. num. 9. Nolan. de transmission. Cas. 19. num. 16. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 4. num. 20. ibique Carol. Anton. de Luc. num. 3. R. P. D. meus Petra in Comment. ad Constat. Apostolic. Constat. 7. Gregor. IX. tom. 2. pag. 541. nu. 31. Immo etiam in casu, quo ultimus de familia donaret, & renunciaret juspatronatus ipsimet Ecclesiæ Patronali, adhuc hæc, licet efficeretur libera teneretur ad illum alendum in casu inopiaz, & non censeretur donatum jus alimentorum Lambertin. de jurepat. lib. 3. q. 3. art. 13. num. 3. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 4. num. 21. Et in hoc sensu censio procedere sententiam eorum, de quibus dicto Canone III. Cas. III. num. 4. docentium jus alimentorum non transfire in extraneos

neos, scilicet titulo donationis jurispatoratus inter vivos existentibus eis de familia fundatoris.

¹¹ Ratio autem est quia jus alimentorum fundatur in munificentia, quam Ecclesia Patronalis accepit ab ultimo de familia, sive ab ejus Parentibus, aut majoribus, hæc autem munificentia remanet, & non extinguitur per donationem jurispatoratus factam extraneo ab ultimo de familia, non obstante enim hac donatione, semper verum est ultimum de familia esse de sanguine benemerito fundatoris, ac proinde eadem donatione non obstante Ecclesia tenebitur ei honorem deferre, & alimenta exhibere; Et quia donatio jurispatoratus inter vivos cum sit odiosa venit strictè interpetranda, itaut si intelligi possit de solo jure presentandi, extendi non debet ad jus alimentorum juxta auctoritates superiùs relatas Cas. I. n. 7. cùm autem juspatronatus multoties idem sonat, ac juspresentandi, & sumatur pro solo jure presentandi, juxta Lamberlin. de jurepat. lib. I. par. I. quæst. 2. art. 3. n. 4. Vivian. eodem tract. lib. 5. cap. 2. num. 3. Rot. in Bituntina jurispatoratus 31. Januarii 1716. §. Et projecto coram R. P. D. Foscari inferius impressa Cas. XI. Hinc ultimus de familia donans extraneo pure, & simpliciter juspatronatus præsumi debet ei donasse solum juspresentandi non vero jus alimentorum Cravett. cons. 466. nu. 12. Mantic. de tacit. lib. 13. tit. 9. n. 18.

¹² Maximè si de tempore donationis ultimus de familia donator fuisse pauper, aut post donationem Ecclesiam reparationi indigentem reparasset, ex his namque circumstantiis fortius argueretur in dicta donatione comprehendere noluisse jus alimentorum, dum sicuti noluit in ea comprehendere onus, & in commodum reparationis, & illud transferre in donatarium, ita præsumitur noluisse comprehendere commodum, & utilitatem alimentationis stante illa juris regula, quod qui sentit incommodum debet sentire & commodum C. secundum naturam ff. de regul. jur. Castren. cons. 307. num. 2. lib. 2., & aliis penes Rot. in dicta Salernitana alimentorum ubi supra num. 17.

¹³ Et quidem quod ultimus de familia noluerit comprehendere in præfata donatione jurispatoratus, jus alimentorum

suadet factum subsecutum; ipse enim post eamdem donationem Pauper effectus pettit ab Ecclesia Patronali, sive ab hujus Rectore alimenta, ex quo facto ipse donator declaravit suam donationem jurispatoratus non importare jus alimentorum, sed solum jus præsentandi, alias post ipsam donationem alimenta non pertiisset, nec est prohibitum donatori decla-

¹⁴ rare donationem; quoniam licet ei licitum non sit in instrumento actum donationis jam perfectum alterare, & novas in eo adjicere conditiones, nisi expresse hanc facultatem sibi reservaverit l. perfecta C. de donat. que sub modo l. 2. Cod. quæ adverfus donat. Mantic. de tacit. lib. 13. tit. 47. num. 1. & seqq. Covarr. var. resol. lib. I. cap. 8. de Donat. num. 179. Tondut. quæst. Civil. par. 2. cap. 110. num. 12. Rot. decif. 515. num. 1. par. 13. rec., & in Romana Donationum 24. Januarii 1701. §. Ejusdemque, & §. Etenim coram Reverendissimo Molines.

¹⁵ Tamen permisum, & licitum est Donanti ex intervallo verba donationis obscura, & dubia (uti est verbū *juspatronatus*, quod non clarè nec expresse importat jus alimentorum, cùm secundum usum loquendi quandoque sumatur pro solo jure præsentandi, ut supradictum fuit) per actum separatum declarare, quæ declaratio omnino attendenda venit, ut docent Bonden. colluct. legal. 28. num. 44. Palm. nep. alleg. 231. num. 3., & seqq. Rodulpin. alleg. 114. num. 3. Card. de Luc. de fideic. disc. 33. num. 22., & disc. 135. num. 16. Cyriac. controvers. forens. cap. 203. nu. 29. Rot. decif. 153. num. 9. par. 8., & in Melevitana jurispatoratus 13. Maji 1707. §. Parumque coram R. P. D. Kaunitz, & in dicta Romana donationum coram Reverendissimo Molines §. Quamobrem, & in Romana donationis 4. Februarii 1711. §. His igitur coram R. P. D. Ansaldo.

¹⁶ Neque ultimus de familia habet ullam actionem petendi in hoc casu ab extraneo donatario jurispatoratus alimenta. Etenim, quod donatarius teneatur alere donatorem pauperem procedit in casu quo donator donaret juspatronatus cum universitate omnium bonorum, & per talis donationem efficeretur Pauper, tunc quidem donator jurispatoratus una cum universitate omnium bonorum effectus

pauper ali deberet à donatario, & sic cùm haberet aliunde vivere non posset peti ab Ecclesia Patronali alimenta, secus in casu præsentि, quo ultimus de familia donavit solum juspatronatus, & in quo talis donatio non fuit causa suæ paupertatis, ut advertunt Abb. in cap. Propter de donat. num. 3. Crott. conf. 76. num. 21.

17 Quis autem esset præferendus in percepcione alimentorum si tam donans, quām Donatarius jurispotnatus esset Pauper? Uidetur dicendum in hoc casu esse præferendum donatarium, ut sentire videtur Lambertin. de jure pat. lib. 3. qu. 3. art. 13. num. 2. ibi -- Concluderem in præsenti articulo, quod si Patronus transfūlit juspatronatus in alium, adeò quod Ecclesia non efficiatur libera, quod in illum sunt translata omnia ista jura, & illum fore alimentandum si deveniret ad inopiam, & non transferentem juspatronatus, quia nimis um gravaretur Ecclesia --

18 At contrarium verius de jure procedere sentio; Etenim vel Ecclesia Patronalis habet redditus superfluos sufficentes pro alimentis utriusque, nimis donantis, & donatarii jurispotnatus, & debet utrique præstare alimenta, ultimo quidem de familia donanti pauperi ex debito, & obligatione ex Canone, alteri verò extra-neo donatario, ex misericordia, & quadam æquitate, adeout Rector Ecclesie benefaceret præferre illum cæteris pauperibus: vel habet redditus superfluos sufficentes solum pro alimentis unius personæ, & tunc debet præstare alimenta ultimo de familia donanti juspatronatus, & hunc extraneo donatario præferre propter supradictas rationes, videlicet quia in hujusmodi donatione jurispotnatus comprehensa non sunt alimenta, nec poterant comprehendendi, Ultimus de familia donans juspatronatus non habebat aliunde vivere, aliter prefata donatio esset nulla, cùm nequeant futura alimenta cedi, & renunciari, aliás esset indirectè le ipsum necare, & fame perire. *Donad. de renunciat. cap. 4. num. 57. & seqq. tom. 1. Covarr. de Matrim. par. 2. cap. 8. §. 6. num. 4. R. P. D. Petra ad Constat. Apostolic. unic. Honorii II. scilicet 2. tom. 1. pag. 597. num. 58. §. Ita etiam & in Comment. ad Constat. Gregorii IX. num. 13. tom. 2. pag. 541.* Lambertinus autem in contrarium adductus procedit in-

casu, quo transferens juspatronatus haberet aliunde vivere.

ARGUMENTUM.

Ad validitatem donationis Jurispotnatus favore Laici requiritur consensus Episcopi, & non sufficit consensus Vicarii Capitularis sede vacante, aut Vicarii Generalis, absque speciali manda-to; secus in donatione Jurispotnatus facta Compatrono, aut Ecclesiæ. Et an hujusmodi consensus Ordinarii intervenire possit ex post facto, & retro-trahi ad diem donationis?

SUMMARIUM.

- 1 Patronus per donationem à se abdicat juspatronatus, illudque transfert in Donatarium.
- 2 Vicarius Capitularis an confirmare possit donationes jurispotnatus? & n. 15.
- 3 Consensus Episcopi non requiritur, ut interveniat in ipso actu donationis, sufficit si ex post interponatur.
- 4 Enumerantur modi, quibus fieri potest donatione jurispotnatus à Patrono.
- 5 Consensus Episcopi non requiritur in donatione jurispotnatus cum universitate bonorum, aut favore Ecclesiæ, aut favore Compatroni facta, & num. 6. & 7.
- 6 Non requiritur consensus Ordinarii in translatione jurispotnatus facta per Universitatem Patronam non directè, sed consecutivè.
- 7 In donatione jurispotnatus facta à patre favore filii, an requiratur consensus Ordinarii.
- 8 Requiritur consensus Episcopi in donatione jurispotnatus de per se directè facta Laico omnino extraneo.
- 9 Qui consensus præstari potest per Episcopum extra proprium territorium, & non requiritur, quod sit expressus, sufficit tacitus; & ex quibus presumatur? Vide ibi.
- 10 Requiritur consensus Episcopi in donatione jurispotnatus de per se directè facta Laico omnino extraneo.
- 11 Requiritur consensus Episcopi in donatione jurispotnatus de per se directè facta Laico omnino extraneo.
- 12 Tacitus consensus Ordinarii, an excludatur per expressum subsequenter reportatum, à Donatario?
- 13 Donatio jurispotnatus facta Laico omnino extraneo absque consensu Ordinarii est nulla.
- 14 Patronus ante confirmationem Ordinarii potest